

РЕШЕНИЕ

№ 703

гр. София, 07.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 20.01.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Маруся Йорданова

**ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска
Виржиния Петрова**

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **10674** по описа за **2022** година докладвано от съдия Виржиния Петрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), депозирана чрез пълномощника юрисконсулт Д. Б., срещу решение № 3613 от 29.09.2022 г., постановено по НАХД № 1393 по описа за 2022 г. на Софийски районен съд (СРС), с което е отменен електронен фиш серия „К“ № 5347938, издаден на основание чл. 189, ал. 4 връзка с чл. 182, ал. 1, т. 3 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП). Със същия на М. Ц. Д., ЕГН [ЕГН] е било наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100 лв. за нарушение по чл. 21, ал. 2 във вр. с чл.21, ал. 1 от ЗДвП.

В жалбата се релевират оплаквания за неправилност на обжалваното решение, като постановено в нарушение на материалния закон – отменителни основания по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1 НПК. Според касатора, въззивният съд е извел неправилни изводи за наличие на нарушения във формата и съдържанието на обжалвания електронен фиш, доколкото същият съдържал изискуемите от разпоредбата на чл. 189, ал. 4 ЗДвП реквизити. Предвид това и доколкото нарушението е прието от СРС за безспорно установено, се иска отмяната на решението и постановяване на друго, с което издаденият електронен фиш да бъде потвърден. Претендира се юрисконсултско

възнаграждение.

В съдебно заседание касаторът не се явява и не се представлява. Постъпила е писмена защита, с която се поддържа касационната жалба.

Ответникът по касация – М. Ц. Д., редовно призована не се явява, не се представлява и не изразява становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура – прокурор Д. едновременно пледира за неоснователност на жалбата и „правилност и законосъобразност на наказателното постановление“.

В настоящото производство от страните не са представени нови писмени доказателства за установяване на касационните основания.

След като се запозна с обжалваното решение и касационните основания, Административен съд София – град, X.-ти касационен състав, приема следното:

Касационната жалба е подадена от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, в законоустановения 14-дневен срок съгласно чл. 211, ал. 1 АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

При постановяване на решението си районният съд е приел за установено от фактическа страна, че на 21.09.2021г. за времето от 10.00 ч. до 12.00 ч. служители при СДВР провели контрол на скоростта на приближаващите се МПС в пътен участък намиращ се в [населено място], Околовръстен път, пътен възел „С.“, в който участък на пътя било въведено ограничение на скоростта с пътен знак „В 26“ от 80 км/ч. Контролът бил осъществен с регистрирано и изправно автоматизирано техническо средство - преносима система за контрол на скоростта на МПС, с вградено разпознаване на номера и комуникации, тип ARH CAM S1, позиционирана в съответния участък. Във времевия интервал на проверката в 11.37 ч. преминал и лек автомобил „БМВ Х3 М40И“ с рег. [рег.номер на МПС] .

От МВР-СДВР 2021 г. бил издаден електронен фиш за налагане на глоби серия К №5347938 , в който е написано, че на „21.09.2021 г. в 11.37 ч. в [населено място], Околовръстен път, п.в. „С.“, с посока на движение от [улица]към [улица], при ограничение на скоростта от 80 км./ч. в населено място, въведено с пътен знак „В 26“, с МПС - лек автомобил „БМВ Х3 М40И“ с рег. [рег.номер на МПС] и собственик/ползвател М. Ц. Д. е извършено нарушение за скорост, установено и заснето с автоматизирано техническо средство /АТСС/ ARH CAM S1 №11743f0 - 105 км/ч., при разрешена скорост 80 км/ч., като превишаването на разрешената скорост е 25 км/ч., което е квалифицирано като нарушение на чл.21,ал.2,вр.ал.1 от ЗДвП, поради което и на основание чл.189, ал.4, вр.чл.182, ал.1, т.3 от ЗДвП е наложена глоба в размер на 100 лв.“

Екземпляр от този електронен фиш е получен от М. Ц. Д. на 07.12.2021 г., която го обжалвала на 21.12.2021 г.

На основание събраните в хода на съдебното производство доказателства СРС е приел, че отбелязаната в електронния фиш фактическа обстановка се установява с необходимата категоричност и вярно отразява действителната такава, вследствие на което е приел, че жалбоподателят е извършил описаното нарушение, като нарушението е извършено виновно и мотивирано е отхвърлил всички наведени възражения.

Въпреки горното, СРС е счел, че електронният фиш следва да бъде отменен на процесуално основание, тъй като са допуснати съществени нарушения на

процесуалните правила, които са довели до накърняване правото на защита на жалбоподателя. Приел е, че електронният фиш отговаря на утвърдения образец и формално съдържа реквизитите, посочени в чл. 189, ал. 4 ЗДвП. Независимо от това обаче, решаващият делото състав е приел, че липсата на изрично посочване в него на разпоредбите на чл. 189, ал. 6 и ал. 8 от ЗДвП и на каквото и да е отразяване във връзка с въпроса за вината съставлява съществено нарушение. Приел е също така, че нарушението цифрово е квалифицирано неправилно доколкото с ал.2 на чл.21 от ЗДвП не се налага конкретно поведение на водачите. С тези основания електронният фиш е отменен.

Касационната инстанция не споделя мотивите, с които въззивният съд е отменил електронния фиш. Неправилни са изводите му, че липсата на посочените реквизити в електронния фиш представлява съществено нарушение, основание за неговата отмяна. Съгласно чл. 189, ал. 4, изр. 1 ЗДвП при нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, за което не е предвидено наказание лишаване от право да се управлява моторно превозно средство или отнемане на контролни точки, се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение. В същата разпоредба е посочено, че електронният фиш съдържа данни за: териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на името на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката, начините за доброволното ѝ заплащане. Образецът на електронния фиш се утвърждава от министъра на вътрешните работи. В изпълнение на закона, с приложената по делото заповед № 8121з-931/30.08.2016г. Министъра на вътрешните работи е утвърдил образец на електронен фиш, който съдържа всички реквизити, изброени в закона.

Легалната дефиниция на понятието „електронен фиш“ се съдържа в §1 от Допълнителните разпоредби на ЗАНН, възпроизведена и в § 6, т. 63 от Допълнителните разпоредби на ЗДвП. Електронният фиш е електронно изявление, записано върху хартиен, магнитен или друг носител, създадено чрез административно-информационна система въз основа на постъпили и обработени данни за нарушения от автоматизирани технически средства. Касае се за своеобразен властнически акт с установителни и санкционни функции, приравнен едновременно към акт за установяване на административно нарушение (АУАН) и наказателно постановление (НП), но само по отношение на правното му действие (фикцията по чл. 189, ал. 11 ЗДвП), не и по форма, съдържание, реквизити и процедура по издаване. От това следва, че изискванията за форма, съдържание, реквизити и ред за издаване на АУАН и НП, сравнително подробно регламентирани в ЗАНН, са неприложими по отношение на електронния фиш.

Настоящият съдебен състав счита, че относно формата на електронния фиш следва да се приемат за задължителни само посочените в чл. 189, ал. 4, изр. 2 ЗДвП реквизити. По отношение на електронния фиш разпоредбата на чл. 57 ЗАНН, уреждаща реквизитите на наказателното постановление, не е приложима, тъй като чл. 189, ал. 4 ЗДвП е специална норма за ангажиране на административнонаказателната отговорност на водачите на моторно превозно средство при нарушения, установени и заснети с техническо средство, в отсъствието на контролен орган. Макар и нормата на

чл. 189, ал. 11 ЗДвП да предвижда, че електронният фиш е своеобразен аналог на НП, това важи единствено по отношение на правните последици от влизане в сила на двата акта. Законодателят не е предвидил пълно приравняване между електронния фиш и НП нито по отношение на съдържанието им, нито във връзка с процедурата по съставянето им. Ето защо и след като в нормата на чл. 189, ал. 4 ЗДвП не е предвидено като задължително условие посочването на разпоредбата на чл. 189, ал. 6 ЗДвП, регламентираща възможността за подаване на писмено възражение срещу фиша в 7-дневен срок до директора на съответната структура на Министерството на вътрешните работи, отразяване на разпоредбата на чл. 189, ал. 8 ЗДвП, уреждаща реда и срока за обжалването му, както и констатации относно формата на вината, то липсата им не представлява съществено процесуално нарушение на изискванията към формата и съдържанието на електронния фиш. Законоустановените реквизити на документа не предполагат и посочване на датата на неговото издаване, а единствено на дата и час на извършване на нарушението, което е следствие на постановката на нарушението да се установява с автоматизирано техническо средство по смисъла на пар.6, т.65 от ДР на ЗДвП.

Настоящата съдебна инстанция счита, че в хода на съдебното производство пред въззивната инстанция е установено, че процедурата по издаването на процесния електронен фиш е протекла правилно, като след обективирането му въз основа на постъпили и обработени данни за нарушение от автоматизирано техническо средство е установено, че моторното превозно средство, при управление на което е осъществено нарушението, е с ползвател М. Ц. Д.. Поради това съдът приема, че електронният фиш е издаден при спазване на разпоредбите на чл. 189, ал. 4 ЗДвП. Изследвайки материалноправната законосъобразност на обжалвания електронен фиш, се стига до извода за безспорна установеност на извършеното нарушение както от обективна, така и от субективна страна. Извършеното от касатора нарушение е безспорно установено и съдържа и признаците на административно такова, изразяващо се в нарушаване на установената в чл.21, ал.2 от ЗДвП забрана скоростта на моторното превозно средство да превишава въведеното с пътен знак ограничение извън населено място. В случая нарушението на правилата за движение е в обхвата на пътен знак „В-26“, въвеждащ ограничение за максимално допустима скорост за движение от 80 км/ч. Правната квалификация е правилна и е наложено съответното за извършеното нарушение наказание, в предвидения от закона абсолютен размер.

Предвид изложеното, касационната жалба е основателна при така наведените касационни основания, поради което обжалваното съдебно решение следва да бъде отменено и вместо него да се постанови ново, с което електронният фиш да бъде потвърден като законосъобразно издаден.

С оглед изхода на спора и своевременно направеното искане от страна на касатора, съдът следва да присъди разноски за юрисконсултско възнаграждение на осн. чл. 63д, ал. 5 във вр. с ал. 3 от ЗАНН, във вр. с чл. 37 от Закона за правната помощ, във вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в размер на 80 лв.

По гореизложените съображения и на основание чл. 222, ал. 1 АПК, Административен съд – София град, X. касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 3613 от 29.09.2022 г., постановено по НАХД № 1393 по описа

за 2022 г. на Софийски районен съд (СРС), 20-ти състав и вместо него постановява:

ПОТВЪРЖДАВА електронен фиш серия К № 5347938 на СДВР, с който на М. Ц. Д., ЕГН [ЕГН], е наложено административно наказание - глоба в размер на 100 лв., на основание чл. 182, ал. 1, т. 4 от ЗДвП, за нарушение на чл. 21, ал. 2 във вр. чл.21, ал.1 от ЗДвП.

ОСЪЖДА М. Ц. Д., ЕГН [ЕГН], да заплати по сметка на СДВР юрисконсултско възнаграждение в размер на 80(осемдесет)лв.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.